

Mosques i borinots

Començo a escriure aquestes ratlles dos dies després de les eleccions generals celebrades a principi del mes actual. Sembla obligat –ho comprovo amb la lectura dels diaris– que hi diguin la seva. He estat temptat d'afegir-hi “la meva”, però una afirmació del senyor Alfonso Guerra me n'ha tret les ganes immediates. El senyor Guerra, exultant per la satisfacció del triomf del seu partit, assegura que ara ja no els caldrà el suport de bascos ni catalans per a governar. Ho va dir amb un posat d'alleujament, com si s'hagués tret un gran pes del damunt, com si aquest fos el gran perill que afrontava el PSOE.

És una conclusió que també m'allibera a mi de compromisos de consciència i em permet de parlar d'altres notícies aparegudes pràcticament al costat de les paraules del líder socialista. Per exemple: un estudiant del departament de Ciències Ambientals i Recursos Naturals de la Univer-

sitat d'Alacant ha descobert una nova espècie de mosques que, per ara, només s'han trobat, precisament, a Alacant. Semblava que sobre mosques ja s'havia dit tot, però no: els exemplars aïllats per Santos Rojo (que és el nom de l'estudiant al qual m'he referit) es diferencien dels altres de l'espècie per l'estructura genital dels mascles. A més, són de color blanc, amb taques grogues a l'abdomen, i triguen vint dies a fer-se adults. Volen de dia i són florícoles. Se m'acut que es deu requerir una agudesa visual envejable –o aparells òptics d'alta precisió– per a arribar a conclusions fiables pel que fa a l'estructura genital dels dípters.

He confessat en més d'una oca-

sió que la vida real em porta sovint a la memòria acudits que poden servir d'il·lustració de coses que passen. El cas present me n'ha recordat un que trobo bo:

Dos amics caminen pel carrer i, de sobte, un d'ells assenyala el cel i diu:

—¡Mira, tu! ¡Una helicòptera!

I l'altre replica:

—Deus voler dir un helicòpter...

L'amic primer torna a mirar el cel, fent pantalla amb les mans per protegir-se de l'enlluernament i afegeix ple d'admiració:

—¡Quina bona vista tens!

Amb ganes de lligar caps (que ja són ganes) faria una invocació a santa Llúcia perquè augmenti la vista i la claredat de don Alfonso.

Pere Calders